

faa langt hen i Samlingen, at Løsten naturligvis maa kunne dvæle ved Spørgsmaalet om, hvornaar Rigsdagsamlingen skal sluttes. Det er ikke for mit personlige Vedkommendes Skyld, at jeg fremsætter mit Spørgsmaal herom; jeg er aldeles ikke utaalmodig, skjøndt det for mig personlig kunde være overmaade bequent, at Samlingen snart kunde sluttes. Men Hensynet til Bequemmeligheden er af mindre Betydning. Ved en „god Slutning“ kan man nemlig ikke uden videre netop tænke paa den hurtigst mulige Slutning; men ved en „god Slutning“ maae vi, troer jeg, nærmest tænke paa en saadan Slutning, at vi ikke udsætte os for fra den nuværende Formand at faae en saadan Kritik, som den, der, skjøndt uden nogen Commentar, fremgik af de Facta, som ved forrige Rigsdagsamlingens Slutning bleve fremhævede af den daværende Formand. Men i saa Henseende ligger jo overordentlig Meget i den høie Regjeringens Haand. Der var vistnok særregne Omstændigheder tilstede, der medførte den sidste Samlingens bratte Slutning, hvoraf Følgen blev, at saa betydelige foreløbige Arbejder som de, der vistnok dengang vare udførte i det andet Things Udvalg, gik aldeles spildte. Jeg havde i Slutningen af forrige Samling her en Forhandling med Finantsministeren om dette Punkt, og jeg skal ikke gjenoptage den nu. Men det maa vistnok erkjendes, at der er forskellige af de Rigsdagen forelagte Forhold, der i høj Grad trænge til at finde deres legislative Afslutning. Det forekommer mig, at vi nu staae ved et Tidspunkt, hvor det for den høitæredede Minister selv maatte være behageligt at udtale Noget i saa Henseende for Thingsets Medlemmer, som de maae være belavede paa, forat Samlingens Udbytte om mulig ved forenede Anstrængelser kan blive noget større, end Udbyttet blev af den forrige Rigsdagsamling.

Finantsministeren: Forsaavidt den ærede Landsthingsmand meente, at der mulig kunde have været taget en anden Beslutning fra Regjeringens Side om Fordelingen af de Lovforslag, som ere blevne forelagte for Rigsdagens tvende Thing, da tør jeg troe, at man, hvad den ærede Landsthingsmand jo iøvrigt ogsaa gjorde, vil tage tilbørligt Hensyn til det

Stadium, hvorpaa mange af disse Lovforslag befandt sig, da den sidste Sæssion sluttedes, og at man vil erkjende, hvad den ærede Spørger ogsaa erkjendte, at der som Følge deraf var en meget naturlig Opfordring, ja jeg tør sige en Pligt, for mig til at forelægge de fleste af de Lovforslag, som jeg i forrige Samling havde forelagt i det andet Thing, paany i indeværende Samling for det nævnte Thing. Ikke blot vilde det nemlig maaskee være blevet mislykket, hvis jeg havde taget f. Ex. alle Lønningsslovforslagene og havde forelagt dem her. Men det turde ogsaa være sandsynligt, at de netop ved paany at blive forelagte først i det samme Thing, som sidst havde haft med Sagen at gøre og havde arbejdet paa den, betydelig vilde fremstynedes, hvad jeg ogsaa skal erkjende er skeet, navnlig naar jeg anstiller en Sammenligning med den Tid, der i forrige Samling gik med for det andet Thing til at behandle disse Sager. — Forsaavidt den ærede Spørger har ønsket at erfare Noget om, naar denne Samling skal sluttes, og navnlig hvad min Stilling til de fleste af de af mig forelagte Lovforslag i saa Henseende angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg ganske vist maa give ham Ret i, at det, forsaauidt man vil maale efter den Tid, der allerede er gaaet, vel kunde lække henad den Tid, da man med Glæde vilde inødesee en Slutning, og det sandelig ikke blot fra ærede Medlemmers Side, men ogsaa fra Regjeringens Side. Men paa den anden Side har Regjeringen maatte søle sig forpligtet baade i de ærede Things og i Statens Interesse til i det Hele at anstrænge sine Kræfter saameget som mulig for at faae det størst mulige Resultat ud af det Arbejde, der nu saavel fra Regjeringens som fra Thingsens Side er blevet anvendt paa de foreliggende Lovforslag. Jeg skal derfor udtale, at det er Regjeringens Afgt, naar ikke aldeles usorubsete Hindringer maatte indtræffe, da at søge Forhandlingerne med den lovgivende Forsamling forsatte saalænge, indtil de fleste og væsentligste af de nu behandlede Lovforslag ere bragte til Ende. Forsaavidt det ærede Medlem derhos ved de Forhold, som han hentydede til, der kunde synes særlig at trænge til nu endelig at faae deres Afgjørelse gennem den legislative Behandling,